

ποδα, τὰ ὁποῖα εἶδον ἐν τῇ πόλει τῆς σεμνῆς Ἀθηνᾶς. Ἀλλ' ἐὰν σᾶς χρησιμεύωσι καὶ ταῦτα, μὲ εἰδοποιεῖτε τὸ προσεχὲς ἔτος. Ἡ ὕλη δὲν θὰ λείψῃ. Ἀρκεῖ νὰ ἔχετε σελίδας διαθέσιμους.

Ἐν Καλλιθέῃ (Ἀθηνῶν) τῇ 18 Αὐγούστου 1903.

Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΜΟΡΦΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

[Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον τὸ ἡμέτερον Ἡμερολόγιον, καθιερώσαν καὶ ἐφαρμόζον τὸν μέγαν αὐτοῦ σκοπόν : « τοῦ νὰ γνωρίζῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν Ἑλλάδα, » θέλει παρουσιάσῃ βαθυθεῖν τοὺς ἄνδρας ἐκείνους ἐκ τοῦ Ἑλλην. Κοινοβουλίου, οἵτινες οὐ μόνον ὡς ἀρχηγοὶ κόμματος, ὡς ῥήτορες ἢ ὑπουργοὶ διεκρίθησαν, ἀλλὰ καὶ ὅσους εἰργάσθησαν κοινωφελῶς καὶ πατριωτικώτατα ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς χώρας. Εἰς τὸν παρόντα τόμον, ἐνεκεν πληθύος ὕλης καὶ ἄλλων δυσχερειῶν, δὲν ἡδυνήθημεν νὰ παραθέσωμεν σειρὰν τοιούτων, ὡς διεννοούμεθα. Ἀλλ' ἐφεξῆς, θέλομεν τὸ πράξει ἀνελλιπῶς ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι ἱκανοποιούμεν δικαίαν καὶ εὐλογον ἐπιθυμίαν τῶν ἐν τῷ ἔξω ἐλληνισμῷ ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.]

ΚΩΝ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ἘΚ τῶν αὐτοδημιουργήτων βιοπαλαιστῶν, οἵτινες μόνοι, ἀφ' ἐκνυτῶν, ἄνευ οὐδενός στηρίγματος καὶ οὐδενός ἐφοδίου, ῥίπτονται εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, νικῶσιν, ἀνυψοῦνται καὶ θριαμβεύουν. Παιδίον ἔτι, πτωχόν, ἀδυνατοῦν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐν τῷ σχολείῳ σπουδὰς, ἀναλαβὸν προώρως καὶ τὰ βάρη τῆς ἐνδοῦς οἰκογενείας, ἤρχισε τὸ στάδιόν του ὡς ἀπλοῦς ἀντιγραφεὺς δι-

 καστηρίων. Ἡ φιλοπονία, ὁ εὐγενὴς ζῆλος, ἡ μελέτη, ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, ἡ ἀνεξάντλητος δραστηριότης, τοῦ ἡνοιξαν τὸν δρόμον καὶ ἐβάδισεν ἐμπρός, πάντοτε ἐμπρός. Δεκαεπταετὴς προήχθη εἰς γραμματέα

Πρωτοδικείου καὶ εἰς διευθυντὴν τῶν ἀρχείων, εἶτα εἰς γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, τῶν Ἐφετῶν, τῆς Εἰσκαγγε-

λίας τοῦ Ἀρείου Πάγου. Μεθ' ὃ ἐγένετο Γραμματεὺς καὶ τέλος Τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης, μόλις συμπληρώσας τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ καταπληκτικὴ γοργότης, χωρὶς μέσα, χωρὶς ξένας ὠμοπλάτας, χωρὶς κρυφομνημάτων εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς προθαλάμους, χωρὶς βουλευτικὰς σημειώσεις, ἢ μόνον διὰ τῆς ἠθικῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας. Διετέλεσεν ἐπὶ μίαν τετραετίαν καὶ γραμματεὺς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἐπὶ ἑπταετίαν δὲ καὶ νομάρχης ἐν τοῖς μεγαλειτέροις καὶ σπουδαιότεροις νομοῖς τοῦ κράτους. Καταγόμενος ἐξ Ἀνδρου καὶ γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις δὲν ἔπαυσε πονῶν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα. Παραιτηθεὶς τῷ 1881 ἐσχέθη νὰ τὴν ὑπηρετήσῃ καὶ ὡς βουλευτὴς. Μίαν πρωίαν, λαβὼν τὸν ὁδοπορικὸν του σάκκον καὶ τὰ διὰ τὸ ταξίδιον ἀναγκασιῶντα ὀλίγα χρήματα, μετέβη εἰς τὴν πατρικὴν νῆσον διὰ νὰ ἀντιμετωπήσῃ τὸν ἀκαταγώνιστον συνδυασμὸν τοῦ Μαυροκορδάτου, στηριζόμενος εἰς μόνην τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀνεδείχθη πρῶτος καταλιπὼν τελευταῖον τὸν κραταῖον ἀντίπαλον. Μετὰ μεγάλην πλειοψηφίαν ἐξελέγη ἐπίσης βουλευτὴς καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1888, 1890 καὶ 1902.

Ἀπὸ τοῦ 1866 ἀφιερῶθη ὁλοψύχως εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τῆς Κρήτης· μακτέςχεν ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν ἔκτοτε γενομένων ἐπαναστάσεων, διὰ τῶν ὅπλων, διὰ τοῦ ἰδίου χρημάτων, διὰ τῆς γραφίδος, διὰ τοῦ λόγου, πολεμιστὴς ἅμα ἀνδρεῖος καὶ σύμβουλος συνετὸς καὶ πατριώτης ἀκραιφνής. Διότι δὲν παρέττατε μόνον τὸ στήθος εἰς τὸ ἐχθρικὸν πῦρ, ἀλλὰ καὶ ἀπεσέβει διὰ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ προσωπικοῦ του γοήτρου ἐμφυλίου ρήξεις καὶ ἔριδας, τελευταῖον δὲ τῷ 1897 ἐν Πλατανιά καὶ ἐν Κανδάνῳ καὶ ἐπολιτεύθη διπλωματικώτατα παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς ξένης κατοχῆς. Δὲν θὰ ἦρκει ὅλος ὁ χώρος τοῦ Ἡμερολογίου ἐὰν ἐξιστοροῦμεν τὴν ἐν Κρήτῃ ἐθνικὴν δρασίμην του. Ὅλοι οἱ ἀρχηγοί, οἱ ὀπλαρχηγοί καὶ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαναστάσεων, ὅλοι οἱ σημαίνοντες αὐτῆς ἄνδρες, ὅλος ὁ κρητικὸς λαός, διετράνωσαν παντοιοτρόπως τὴν αἰδίον εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν μεγάλουτον συμπολεμιστὴν καὶ συμπράκτορα. Σημειωτέον δὲ ὅτι, καθ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνας, οὐδέποτε, οὔτε παρ' ἐπιτροπῆς τινος οὔτε παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐδέχθη ἢ ἔλαβε χρηματικὰς ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις. Διότι ἀναμφισβητήτως ὁ κ. Ἀργυρόπουλος εἶνε ἀπὸ τοὺς σπανίους πολιτικοὺς καὶ δημοσίους ἄνδρας, οἵτινες δύνανται νὰ βραδίῳσι μὲ ὑπερήφανον καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον.